

27/07/1989

Una lasanya de carxofes ultracongelada que s'ha de cuinar en una mena d'aparell que s'anomena "microones".

Aquest és el principi d'aquesta història. Encara no me'n sé avenir.

Dísculpeu! No m'he presentat. Soc la Catalina i soc xef, com totes les dones de la meva família. La meva mare, la meva àvia... totes ho són. Us diria que fins i tot la meva filla, també ho serà, n'estic segura.

Visc al Prat de Llobregat, on les carxofes són un aliment típic i molt apreciat. Avui he anat a comprar al supermercat perquè un dels productes que buscava s'havia esgotat al mercat del centre. I la meva sorpresa ha estat trobar aquest producte del que us parlava al principi.

La lasanya és un plat típic d'Itàlia que porta carn o en el seu defecte verduretes, això com a primera dada. Per tant no entenc aquesta innovació de posar-hi carxofes a dins. La carxofa és ideal a la primave-
ra, com és que la venen al juliol? Però és que a més, l'han congelat i l'has de ficar en un aparell caríssim que ningú té encara a casa: un microones.

A més, la ració és gegant, estic segura que sobrarà lasanya i acabarà a les escombraries. Això també sembla una nova moda que no hi ha qui pugui parar.

Ho anomenen la revolució alimentària: "No té temps per cuinar, no saltres cuinem per vostè" o "Perquè vol una petita ració quan pot tenir-ne més pel mateix preu?".

És una bogeria! I sí, ho sé, cada cop tenim menys temps per cuinar, és una evidència. Tothom treballa molt, els nens i nenes passen moltes davant de la televisió, i qui té ganes de posar-se a cuinar una escalivada o uns espínacs a la catalana. .

I així, això de "cuinem per vostè", està començant a triomfar.

us explicaré una curiositat, la meva àvia, la Susagna, va néixer el 4 de febrer de 1928, just l'any que va arribar la primera fàbrica al Prat de Llobregat. Allò va ser la revolució industrial i ara sembla que la meva filla i la meva neta, si algun dia en tinc una, viuran la revolució alimentària.

Tornem a lasanya de carxofes congelada per a microones (no me la puc treure del cap, ja ho veieu). De camí a casa venint del supermercat pensava i pensava què podia fer. I he recordat els meus anys de formació a l'escola de cuina de Girona.

Doncs bé, en aquella escola vaig conèixer grans cuïneres de moltes ciutats i pobles de Catalunya. Sovint ens enviem cartes entre nosaltres per estar en contacte i també ens truquem per telèfon.

He estat donant-hi voltes i elles em poden ajudar amb el meu pla. Vull acabar amb la revolució alimentària i començar la REVOLUCIÓ DE LES CARXOFES.

He fet un llistat d'amigues a les que demanaré que em passin els seus consells per aconseguir que ens alimentem pensant en nosaltres però també en el planeta. No pot ser que mengem carxofes a ple estiu o que portem gambes de la Xina quan en tenim de boníssimes a Palamós. I tampoc que una gran part del que cuïnem acabi a les escombraries. Ah! Segur que alguna d'elles s'anima a enviar-nos les seves receptes.

He dit a les meves amigues que no m'enviïn les cartes perquè hi ha un gran perill si ajuntem totes les receptes a casa meva. El millor és amagar-les bé. No serà fàcil trobar-les, és una revolució silenciosa. Així que, quan arribi el moment, enviarem les instruccions per trobar les cartes i decidirem què fem.

Estic segura que entre totes podem fer la revolució de les carxofes. Perquè: "Molta gent petita, en molts llocs petits, fent coses petites, pot canviar el món".

Catalina!

